

РЕШЕНИЕ

№ 36346

гр. София, 21.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **7573** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 26, ал. 12, вр.с чл. 24и, ал. 1 Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на С. К. (S. K.), [дата на раждане] , гражданин на Република И., с паспорт № Т7019296, подадена чрез пълномощника адвокат Г. П. П. от Адвокатска колегия – Р., срещу Отказ № 260604162138 от 04.06.2026 г., издаден от директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с който на основание чл. 24и от ЗЧРБ е отказано издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ (ЕРПР) по подадено заявление с рег. № 260319111110 от 19.03.2026 г. от работодателя „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД.

В жалбата и в съдебно заседание се поддържат оплаквания за материалноправна и процесуална незаконосъобразност на оспорения административен акт, както и за неговата немотивираност. Прави се искане за отмяна на отказа и за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Директор на дирекция „Миграция“ – МВР, в писмено становище чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Г. М., оспорва жалбата и излага съображения по същество за законосъобразност на оспорения акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София –град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.03.2026 г. чрез Платформата за издаване на разрешения за работа (ППИР) е подадено

Заявление с регистрационен № 260319111110 (по образец – Приложение № 3а към чл. 60, ал. 1 от ППЗЧРБ) за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа (ЕРПР) на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Заявлението е подадено от работодателя „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 8890, обл. С., [улица], представлявано от управителя инж. С. Г. Б., чрез пълномощника адвокат Г. П. П., действащ въз основа на нотариално заверено пълномощно рег. № 477 от 09.03.2026 г. на нотариус К. Т., рег. № 126 на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд – Сливен.

Искането по заявлението е за наемане по трудово правоотношение на чуждия гражданин С. К. (С. К.), [дата на раждане] в [населено място], П., И., гражданин на Република И., притежаващ национален паспорт серия Р № Т7019296, издаден на 04.07.2019 г., с валидност до 03.07.2029 г. Посочено е, че лицето ще заема длъжността „Общ работник“ с код по НКПД: 96220001, със степен на образование „Основно“, за срок от 36 месеца (3 години), с посочен в заявлението адрес на месторабота: [населено място], п.к. 8890, обл. С., [улица].

Към заявлението при първоначалното му депозиране в ППИР от заявителя са приложени следните документи:

1. Пълномощно с нотариална заверка на подписа рег. № 477 от 09.03.2026 г., дадено от управителя на „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД в полза на адв. Г. П. П. с права за представителство пред дирекция „Миграция“, Агенция по заетостта и НАП във връзка с издаването на ЕРПР по чл. 24и от ЗЧРБ;
2. Копие от страниците на задграничен паспорт № Т7019296 на С. К. със снимка и лични данни;
3. Срочен трудов договор, съставен на български и английски език, сключен между „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД като работодател и С. К. като работник на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда и чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), за длъжността „Общ работник“ (код по НКПД: 96220001), с месторабота: [населено място], [улица], за срок от 3 години, с клауза за срок на изпитване от 6 месеца в полза на работодателя;
4. Декларация от работодателя от 19.03.2026 г., че са спазени изискванията на чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ и предлаганите условия на труд и заплащане на С. К. не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;
5. Декларация за осигуряване на жилище от 19.03.2026 г., с която работодателят декларира, че ще осигури на чужденеца жилище на адрес: [населено място], [улица];
6. Обосновка на искането от 18.03.2026 г. относно необходимостта от наемане на чуждестранния работник на длъжност „Общ работник“, ведно с разпечатка на публикувана обява за работа от 01.01.2026 г. в специализирания уебсайт jobs.bg за търсене на общ работник в [населено място];
7. Справка-декларация от 18.03.2026 г., подписана от работодателя, че в дружеството няма наети по трудово правоотношение работници – граждани на трети държави;
8. Справка-декларация от 18.03.2026 г. за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани и приравнените на тях лица в предходните 12 месеца по месеци (попълнена за месеците от април 2025 г. до март 2026 г.), сочеща средна численост от 75 лица;
9. Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 183, том V, рег. № 5780, дело № 656 от 19.10.2007 г. на нотариус К. Т., с рег. № 126 на НК, вписан в Служба по вписванията – С. под вх. рег. № 8580 от 19.10.2007 г., акт № 196, том I, с който „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД е придобило правото на собственост върху недвижим имот в [населено място], а именно: терен с площ от 1750 кв. м, отреден „За производствена и складова база“, съставляващ УПИ XXI-682 в кв. 88 по плана на промишлената зона на [населено място], ведно с построена в имота монолитна сграда на един етаж със застроена площ от 576,00 кв. м, за сумата от 8 973,17 евро (с левова равностойност 17

550,00 лева, при данъчна оценка 17 548,40 лева / 8 972,35 евро);

10. Удостоверение за наличието или липсата на задължения изх. № 200202600043529 от 11.03.2026 г., издадено от Националната агенция за приходите – Териториална дирекция Б., офис С., на основание чл. 87, ал. 6 от ДОПК, удостоверяващо, че „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД няма публични задължения към 11.03.2026 г.;

11. Свидетелство за съдимост (Р. Clearance Certificate) № 2025.0/610-РСС от 20.11.2025 г., издадено от Службата на старши полицейския началник – [населено място], район Г., П., И., с положен Апостил от Министерство на външните работи на Република И. под № РВЈА0001424826 от 02.02.2026 г., ведно с официален превод на български език.

В хода на образуваното административно производство от длъжностно лице на Агенцията по заетостта на 22.04.2026 г. са извършени служебни справки в Търговския регистър към Агенция по вписванията (за актуално състояние на работодателя), в системата на НАП (за липса на задължения) и в Регистъра на наказателните постановления на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ за периода 22.04.2024 г. – 22.04.2026 г., при които е установено, че работодателят няма задължения и няма влезли в сила наказателни постановления за нарушения на трудовото законодателство.

С Уведомление рег. № 260422163719 от 27.04.2026 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта чрез ППИР /л. 134/ на основание чл. 24и, ал. 1 и ал. 12 от ЗЧРБ на заявителя е указано:

1. Да представи нова справка-декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение по чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ за период от 12 месеца – от м. март 2025 г. до м. февруари 2026 г., с мотив, че предходната справка обхваща некоректен период и не съдържа данни за м. март 2025 г.;

2. На основание чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ да представи копие от документ (акт за собственост, удостоверение за административен адрес, договор за наем или друг документ), от който е видно правото на „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД да упражнява дейността в обекта на месторабота на чужденеца, посочен в трудовия договор – [населено място], [улица], с мотив, че в представения нотариален акт липсва посочен административен адрес.

В отговор на дадените указания работодателят е приложил чрез ППИР следните допълнителни документи:

1. Нова Справка-декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение лица, обхващаща изисквания 12-месечен период от м. март 2025 г. до м. февруари 2026 г., удостоверяваща средносписъчна численост от 75 наети лица;

2. Скица на сграда № 15-648895-05.05.2026 г., издадена от Агенцията по геодезия, картография и кадастър (СГКК – С.) /л. 136/ за сграда с идентификатор 72165.505.2224.10 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], общ. Т., обл. С. (одобрени със Заповед № РД-18-2/26.02.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК). Сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор 72165.505.2224, с посочен в скицата адрес: „гр. Т., кв. Промислена зона“, със застроена площ 1059 кв. м, брой етажи: 1, с предназначение „Промислена сграда“, като в регистъра на недвижимите имоти като собственик на обекта е вписано дружеството „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

На 19.05.2026 г. изпълнителният директор на Агенцията по заетостта е издал Писмено становище № 260518123748, с което предоставя на дирекция „Миграция“ – МВР отрицателно становище /л. 137/относно липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с ЕРПР за С. К.. В мотивите на становището е посочено, че съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ е необходимо да се представят документи за заемане на длъжността, като във връзка с посочения в

трудовия договор адрес на месторабота в [населено място], [улица] не е представен документ, обуславящ правото на дружеството да осъществява дейността на този адрес, а приложената допълнително скица сочи обект в [населено място],[жк]и не съдържа адрес, съответстващ на трудовия договор, което според органа не позволява предоставянето на положително становище на основание чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

Въз основа на полученото отрицателно становище директорът на дирекция „Миграция“ – МВР е издал оспорения Отказ № 260604162138 от 04.06.2026 г., с който отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на С. К.. В мотивите на акта органът е възпроизвел констатациите и изводите от отрицателното становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно непредставянето на документ по чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ за обекта на месторабота на [улица] [населено място].

Отказът е връчен чрез публикуване в платформата ППИР на 04.06.2026 г., а жалбата срещу него е депозирана в Административен съд София – град на 16.06.2026 г. (вх. № 20832), ведно с квитанция за платена държавна такса и адвокатско пълномощно.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването му

При издаването на оспорения акт не е допуснато и нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно, за да се издаде разрешение по чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, е необходимо кандидатът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и да притежава виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ или разрешение за пребиваване.

В случая административният орган правилно е счел, че чуждият гражданин не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като не е налице една от двете кумулативно изискуеми в тази норма предпоставки, а именно кандидатът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство. Регулирането на достъпа до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика, е уредено в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). Съобразно чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ, достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от МВР след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. От доказателствата по делото е видно, че в изпълнение на задължението си по чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ Дирекция "Миграция" е изисквала от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта становище по заявлението на работодателя "АТЛАНТИК УЕЙ" ЕООД за лицето С. К., гражданин на И., относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. В отговор от Агенцията по заетостта е изпратено отрицателно становище № 260518123748/19.05.2026 г., поради липса на основание за предоставяне на достъп на чуждия гражданин до българския пазар на труда, предвид липсата на

представен от заявителя-работодател документ, обуславящ правото на дружеството да осъществява дейността на този адрес, а приложената допълнително скица сочи обект в [населено място],[жк]и не съдържа адрес, съответстващ на трудовия договор. Това становище е задължително за ответника, който постановява акта си в условията на обвързана компетентност по смисъла на чл. 15, ал. 1 от ЗНМТМ. Становището от Агенцията по заетостта е част от производствата по издаване на акт за предоставяне на право на продължително пребиваване, законово регламентирано в чл. 24и, ал. 12 и ал. 14 от ЗЧРБ. В този смисъл становище на Агенцията по заетостта съставлява акт по чл. 21, ал. 5, изр. 1 от АПК, който не подлежи на самостоятелно оспорване. При това положение законосъобразността на становището на Агенцията по заетостта следва да бъде проверена с производството по оспорване на крайния акт, с който е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване – в случая с оспорения отказ № 260604162138 от 04.06.2026 г..

В случая компетентният орган, позовавайки се на аргументите в полученото становище, обосновано е отказал издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", поради липса на основание за предоставяне на достъп на чуждия гражданин до българския пазар на труда, предвид липсата на представен от заявителя-работодател, въпреки дадената му възможност, документ, обуславящ мястото на работа на чуждия гражданин, като общ работник, на адрес [населено място], [улица]. Видно от административната преписка „АТЛАНТИК УЕЙ“ ЕООД е със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]. Производствената база по нотариалния акт /съответно представената скица/ е с адрес [населено място], кв. Промислена зона. Неоснователно е изразеното становище от процесуалния представител адв. П., вкл. в съдебно заседание, че няма други документи, удостоверяващи собственост, респективно адрес на месторабота, които би могъл да представи по закон. Различието между вписан адрес в скица/нотариален акт и местоработата по трудовия договор лесно би могло да бъде преодоляно с удостоверение за идентичност на административен адрес, издадено от общината, в който са смисъл са и ясните указания на Агенция по заетостта с уведомлението за отстраняване на нередовности.

Съответно обосновано и правилно е изразеното становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, че липсата на безспорни данни за мястото на работа на чуждия гражданин, не позволява предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда с "Единно разрешение за пребиваване и работа". Въз основа на това при законосъобразно отрицателно становище на Агенцията по заетостта, оспорения Отказ № 260604162138 от 04.06.2026 г на директора на Дирекция "Миграция" е постановен в съответствие с чл. 24и, ал. 12 и ал. 14 от ЗЧРБ. / в този смисъл Решение № 5972 от 2.06.2026 г. на ВАС по адм. д. № 4229/2026 г., IV о./.

Неоснователни са оплакванията за изразени положителни становища за други работници /като има и две отрицателни/ тъй като Агенция по заетостта преценява достъпа до пазара на труда по конкретното заявление и конкретния чужденец, въз основа на документите и обстоятелствата към момента на произнасянето.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, под формата на

юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума 102, 26 евро предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 84 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К., [дата на раждане] , гражданин на Република И., с паспорт № Т7019296, срещу Отказ № 260604162138 от 04.06.2026 г., издаден от директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с който на основание чл. 24и от ЗЧРБ е отказано издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

ОСЪЖДА С. К., [дата на раждане] , гражданин на Република И., с паспорт № Т7019296, да заплати на Дирекция "Миграция - МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента). Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: